

Premiärutställningen i minsta salen på Luleå Konsthall presenterar de tre konstnärerna som deltagit i tävlingen om den utomhusutsmyckning som skall sättas upp utanför Kulturhuset. Av trion Linnéa Jörpeland, Lars Kleen och Monika Gora var det den sistnämndes förslag som vann juryns gillande. Hennes förslag finns som modell i utställningen och betitlas "Silverträdet". Det är ett träd i rostfritt stål med inbyggd sittbänk som just nu är under tillverkning i Kina. Kina, har för övrigt blivit ett tillverkningsland för mycken konst man har skicklig hantverkskunnig arbetskraft som tar lite betalt för sitt arbete. Den enes bröd den andres postkoloniala stöd eller hur det nu var.

Linnéa Jörpeland visar fyra skulpturer som alla har något av bildvits över sig. I "Bollkoll" står en figur vänd mot väggen och håller en boll klämd mellan ögonen och väggen. Gipshuvudet "Va?!" föreställer en konstnerad figur som har svårt att dölja sin förvirring. "På konserten" utgörs av ett annat huvud på vars hjässa en cellist framträder. Det sista verket av Jörpeland är ett träd med ett par lovikkavantar som greppar om stammen. Här har hon vitsat med titeln "I want you". Hon har ett humoristiskt anslag i det hon gör och det kan ju naturligtvis roa, men humor är en slags färskvara som lätt föråldras och vad återstår då tiden har gått ifrån vitsarna och skämt har övergått till något otjänligt? Lars Kleen konstruerar på ett annat sätt. Han arbetar med modellbyggarens besatthet av fackverk och arkitektoniska skelett. Det är själva spantringen han är intresserad av, inte fasadbeklädnaden och utanverket. Hans brutalistiska konstruktioner kastar mig tillbaka till tonårens modellflygplansbyggen med doften av hobbylim och balsaträ. Här handlar det om ingenjörskonst som estetisk gestaltning. Tankarna förs till den ryske konstruktivisten Tatlins storslagna visioner fast i Kleens fall utan nyttoaspekter. Konstruktioner för konstruktionens egen skull, ett l'art pour l'art förhållande.

Verket "Sten" utgörs av en sprängsten vilande på ett svängbart plan uppbyggt av fackverkskonstruktioner. "Golv" är ett husskelett med ett slags grova golvytor svävande i spantringen. "Par" är två huskroppar avklädda alla täckande ytskivor, reducerade byggnader in på bara skeletten. Verket "Borr" skulle kunna vara ett förslag till utomhusskulptur utanför Kulturhuset. Skulpturen är ett slags stilleben i stål, råbetong, fackverk och ett antal borrar monterade på ett snett plan ovanpå en ställning. Jag skulle vilja se bra mycket mer av Kleen på Konsthallen. Monika Goras bidrag till den här lilla utställningen är två av hennes "ljusfåtöljer" i glasfibermaterial - Sessel Hannover I och II samt nämnda förslag till utsmyckning - "Silverträdet". Gora arbetar mycket med ljusskulpturer i utemiljön och här uppe med våra långa vintrar skulle många av hennes verk göra sig bra. Silverträdet med sin oregelbundna polerade form blir säkert en fin brytning mot Kulturhusets linjer av vågrätt och lodrätt.

Denna lilla utställning är lite av en aptitretare och jag hoppas att den kan följas upp med större separatutställningar framöver.

Bertil Sundstedt